

REDACTIUNEA.
Administrațiunea și Tipografia.
BRAȘOV, piața mare Nr. 30
Scrisori nerancate nu se primesc. Manuscrisurile nu se returnează.
INSERATE se primesc la **ADMINISTRAȚIUNEA** în Brașov și la următoarele Birouri de anunțuri:
 În Viena: M. Dukes Nachf. Max. Augensfeld & Emerich Lesner. Heinrich Schalek. Rudolf Mosso. A. Oppelka Nachf. Anton Uppelk.
 În Budapesta: A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. In Hamburg: Maroyl & Liebmann.
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o seziă garmond pe o colonă 6 or.
 — Publicări mai dese după tarifar și învoială
RECLAME pe pagina a 8-a o seziă 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL LXXIII.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
 Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 N-rii de *Duminecă* 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
 N-rii de *Duminecă* 8 franci.
 Se primumeră la toate oficiile poștale din țară și din afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
 Administrațiunea, Piața mare Târgul Inului Nr. 30, etajul I.: Pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
 Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. — Un exemplar 5 cr. v. a. sau 15 bani. — Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 153.

Brașov, Luni-Mărti 11 (24) Iulie.

1900.

O lămurire e urgent necesară.

Intre multele surprinderi, ce le fac de-un timp încôce Chinesii publicului din trei continente, este fără îndoială a-se clasa la locul prim jocul lor cu faimele sensaționale contra-dicătoare, ce le răspundesc despre sôrtea ambasadiorilor și a străinilor din capitala lor, care de o lună și mai bine este cu totul izolată de lumea dinafară, așa că nimeni nu mai știe ce se petrece în ea.

Pressa europeană, care în urma acestor faime aci la culme îngrozitoare, aci dătătoare de speranță cu privire la sôrtea creștinilor din Peking, nu mai știe ce să credă, pune în lumină acum însușirea Chinesilor, cari au un talent deosebit pentru a mistifica lumea creștină, pe care o cred așa de inferioară rassei lor, și sunt meșteri mari în făurirea de sciri false și mincinoșe, ce le lătesc în mod tendențios.

Printre cei ce critică aci însușirea acestor asiati de a face din minciună cel mai adorabil principiu, sunt și „europenii“ de cel mai grav calibru dela pressa jidano-maghiară.

Despre aceștia se pôte afirma cu cuvintele biblice, că „vêd paiul în ochiul altuia, dêr nu vêd bârna în ochiul lor“.

Pôte fi întemeiată afirmarea despre amintita însușire a vechilor asiati, cari astăzi sunt învrăjbiți cu tôte puterile mari ale lumii, fiă din vina lor, fiă din a celor ce începuseră a considera împărăția cea mare chineză ca un domeniu bun numai pentru experimentele lor de cucerire și anecsiune treptată.

Nu ceretăm mai departe. Ceea-ce însă ni-se pare mai presus de orice îndoieală este talentul, ce-l denotă dîlnic asiati europenisați dela noi pentru mistificarea lucrurilor, când se tratéză de un interes de egemonia al lor; este faptul, că în raporturile lor cu naționalitățile nemaghiare și mai ales cu Românii ei fac în adevêr din minciună un principiu adorabil, pe care le mai place a'l porecli încă pe de-asupra — ceea-ce Chinesii de sigur s'ar gena a-o face — „principiu de stat“.

Tocmai acum în stagiunea vacanțelor de vară foile jidano-maghiare de tôte nuanțele au redeschis campania scirilor false și tendențioșe și a mistificărilor de o rafineria supra-chineză, în cestiunea română.

Au și asiati noștri europenisați pe suflet o crimă îngrozitoare, ce au comis'o și o comit sub adăpostul unei ficțiuni constituționale de decî de ani — ca să nu vorbim de trecutul cel mai îndepărtat — asupra libertății și a esistenței naționale a poporului român, care face parte integrantă din statul ungar.

Lipsindu-le înțelepciunea și voința tare de a îndrepta păcatul comis în contra umanității și a civilizațiunii ei se nisuesc a se spăla de el și de urmările lui prin mistificarea stărei adevărate a lucrurilor, prin răspândirea de faime false și printr'un complex de apucături șirete, despre cari

au dat deja probele cele mai umitoare.

Tema, despre care se tratéză aci în colónele foilor ungueresci cu privire la Românii, se reduce în fond la întrebarea: Mai au Românii din Transilvania, Bănat și Țera unguerescă dreptul de-a trăi ca popor, liber și neîmpiedecat în desvoltarea sa națională, dându-li-se și lor puțința de-a lua parte la viața constituțională în stat, ori sunt a-se considera deja ca politicesce și naționalicesce masacrați și nimiciti?

Cu privire la această întrebare se lanséză anume nedumeriri în colónele foilor ungueresci și aceste se silesc a infățișa situațiunea așa, ca să lătescă credința în lume, că poporul român nu este persecutat, că-l lasă să trăescă și că numai el se ține ascuns în visuniile pasivității și că n'are, decât să iasă de acolo și să-și caute dreptul în parlament. ca să-și pôtă reclama și el partea sa în viața politică.

Tôte sunt reduse dêr la vina propriă a Românilor. Despre aceea însă nu se face nici cea mai mică amintire, că numai gróza de isprăvile Boxerilor șovinisti, numai estrema intoleranță, care îi consideră ca pe nisce străini ostili statului, i-au făcut pe Români să-și caute scut în întăriturile acelor visunii.

Povoiiul discusiunii ungueresci asupra cestiunii române cresce pe dî ce merge și n'aceeași măsură lumea și țera e tot mai mult incurcată și nedumerită, că ce-o mai fi cu acești Români? Mai pôte fi speranță pentru viața acestei naționalități în statul ungar, ori că ea a cădut deja pradă pentru tot-déuna cruđimei și violenției șovinismului turbat rěsculat?

O lămurire este urgent necesară.

Acastă lămurire însă nu ne-o vor puté da foile jidano-maghiare, ci trebuie să o dea însuși Românii, documentând lumii, că trăesc, și vor să trăescă cu drepturile lor în acest stat.

Conflictul între primăria dela Viena și dela Budapesta. Cetitorii noștri cunosc afacerea cu „Ofen-Pest.“ Primăria orașului Budapesta, primind dela primăria din Viena o scrisóre oficială cu data de 20 Iunie adresată: „An den löblichen Magistrat Ofen-Pest“, în care se cuprinde rugarea de a se trimite un extras de matriculă despre nascerea unei anumite Ana Kranz, a retrimis această scrisóre primăriei din Viena neresolvată cu observarea, că prin lege s'a stabilit numele capitalei ungare cu Buda-Pest, prin urmare tot ce se adreséză la Ofen-Pest nu pôte privi primăria capitalei ungare. Scrisorile adresate astfel în viitor nu vor mai fi primite nici de primăria din Budapesta, nici de organele ei inferioare. Tot-odată a adresat magistratul din Budapesta către ministrul-președinte și ministru de comeroiului o reprezentățiune, în care se plânge asupra purtării ostile ce o are autoritatea orașului Viena față cu capitala Ungariei. Suntem curioși ce și cum va răspunde primăria Vienei în afacerea această de curênd maghiarisatului primar al Pestei Halmos.

Dela adunarea din Abrud

a Societății pentru fond de teatru român.

(Raport special al „Gaz. Trans.“)

Abrud, 9 (22) Iulie.

Când caut acum să-mi string impresiile călătoriei la Abrud, mă năpădesc icónele unei Odiseiade întregi — ér poșta plăcă peste un ceas. Imi rezerv decî deocamdată dreptul să trec peste această călătorie, făgăduindu-vê să reviu într'un foileton asupra ei.

Vê rog, decî, să mă priviți ca Abrudean și să-mi încep raportul cu dîna de Vineri. Când dîce însă Abrudean, trebuie să încep povestirea cu sosirea în Slatna... în *Zlagna*, cum i-se spune pe aici, căci până la Abrud drumul nu merge pe șes și-s multe popasuri, pe cari trebuie să le faci pe drum. Dêr le faci bucuros, căci munții aștia binecuvântați nu pörtă numai aur, ci și ómeni de aur.

Trei-deci de înși am plecat din Brașov, dêr în casa părintelui *Beșă* din Slatna ar mai fi încăput alți trei-deci. Și ce mai friptură de purcel, Dómnice, și ce mai pelinaș! A știut el părintele, că Românul în veci nu pierde și decî nu l'ai primi așa cum ne-a primit, dêr n'a vrut să încerce acest proverb asupra noastră.

Cum am pășit pe pragul casei sale, ne-am simțit bine. Pe păreți erau chipurile ómenilor noștri mari, începînd cu simplii Horia și Cloșca — cari pe cât erau de simplii, totuși au făcut aici în Orient ceea ce în Franța numai cu 10 ani mai târziu s'a putut face, — și sfîrșind cu Andrei Mureșianu și cu Avram Iancu. Cu cuvinte călduroșe ne-a binevenat în casa sa și emoționat i-a răspuns d-l George Dima, conducătorul nostru.

Din Slatna până în Abrud mai sunt popasuri și nici de Bucium nu scapi atât de ușor. Și ce drum admirabil. Munți și păduri și pe lângă drum apa, care murmură din unde, șoptindu-ți misterios: „Câte povești nu vi-aș puté eu spune despre strămoșii voștri, cari au fost tot-déuna gata să-mi apere aurul cu sângerile lor!“

Și în sfîrșit étă-ne la Abrud. Cheful și veselie n'au lipsit, și fiind-că în rostul lumii, fiă carei sêri îi premerge o preseră, și sêrii de cunoscință, înscrisă în programul festivităților pentru dîna de Sâmbătă, i-a premers Vineri o *preseră de cunoscință*. Și am cunoscut pe acești ómeni, pe cari după faimă îi cunoseam deja, veseli și primitori, Români adevărați.

Sâmbătă.

Sâmbătă a fost dîna, când au sosit óșpeții cei mai mulți. De deaprobe și de departe au alergat la aceste locuri. Patru-spre-dece trăsuri au sosit dimineța, ér alte 10 au adus după prânđ pe ceilalți óșpeți și pe Comitetul Societății.

Primirea.

La Slatna a fost érăși întâiul popas. La ospétarul Pop s'a dat un banchet strălucit. D-l protopop *Montani* a ridicat paharul sêu în sănătatea d-lui Vulcan, care emoționat i-a mulțumit cu cuvinte frumoșe. Au urmat toasturile d-lor *Todescu* preot în Bucium-Cerbu, pentru Comitet și a d-lui părinte *Beșă* pentru óșpeți. „Dîna bună se cunósce de dimineța“, dîce vorba bêtărănescă, dêr dimineța a fost atât de fru-

mósă, încât când s'a dat signalul de plecare, par' că îți cădea greu să te desparti de ómenii, cari te-au primit cu atâta căldură. Inse caii micuți de munte ai Moșilor mișeau nerabdători zăbalele însumate și după două ore de popas óșpeții au fost conduși de dece căruțe prin Munți spre Abrud.

Eu am alergat cu Abrudenii la Bucium, unde se pregătea o a doua primire a celor ce s'au grăbit să vină în țera, unde îi așteptă frații cu brațele deschise. Din depărtare auđirăm mai întâiu mai infundat, apoi tot mai limpede pușcăturile de „trăsc“, cu cari Moșii își salutau óșpeții din vêrfurile dealurilor. Ómenii aștia cunosc bine praful de pușcă. De-odată străbătură la urechile noastre sunetele zurgălăilor. „Vin, vin!“ strigă toți din tôte părțile. Și étă pe drumul de țera praful se înalță în vârtejuri și din norii de praf încep să se distingă trásurile. În cea dintăiu e președintele societății d-l *Vulcan*. Un întreit „Să trăescă!“ isbucnesce de pretutindenți. Și ce frumos sună aste vorbe în gura celor o sută de flăcăi voinici.

Trásurile se opresc. Înaintea casei d-lui Aurel Danciu e un arc de triumf de cetină de brađi. „Bine ați venit!“ stă scris în vêrful lui. Toți fruntașii din Abrud și din Bucium așteptă aici. D-l Vulcan cobórá. Președintele sediului Abrud al „Societății pentru crearea unui fond de teatru român“, d-l protopop *Petru Popovici*, îl beneventéză cu cuvinte frumoșe. Sunt chiar 25 de ani, de când Societatea și-a ținut una din întăiele sale întruniri aici. De atunci s'au schimbat multe, nădejdea de atunci a societății e aci aproape fapt, dêr ca și c'un sfert de veac în urmă tot harnicul veteran Vulcan a fost acela, care mai întâiu a sosit la Abrud. Emoționat a răspuns cuvintelor „bine a-ți venit“, pe cari Abrudenii i-le-au adresat prin rostul d-lui protopop Popovici...

Și zurgălăii ér au început să sune, trăscurile ér bubuiau din vêrfurile dealului și însoțite de-un puternic „să trăescă!“ trásurile s'au pus în mișcare. În fruntea lor s'a pornit un banderiu de vre-o 30 de Moși călări pe căluții cei iuți și mici. Pe pieptul lor lat e tricolorul național. În Abrud un nou „să trăescă“ a isbucnit din piepturile celor ce-i așteptau îmbrăcați în haine de sêrbătore.

Séra de cunoscință.

Séra de cunoscință s'a ținut în grădina restaurantului Erdős. O mulțime de peste 300 de înși stéteau la mesele întinse, petrecându-și voioși și oăutând să se cunósce. Domnul advocat *Laurențiu Pop* i-a binevenat, închinând paharul în sănătatea președintelui societății, căruia mulțimea la sosire îi strigase deja un prelung „să trăescă“.

Am remarcat pe fruntașii noștri Ardeleni din tôte părțile, a căror nume a-l înșira aici imi e imposibil. La 11 ore retrăgându-mé dimpreună cu óșpeții oboșiți de drum, am lăsat o societate mare încă în grădina, dispusă de-a sêrbători păuă în zori întelnirea atător Români, în nisce locuri atât de frumoșe.

Depestraje.

Discurs de deschidere

a adunării generale a „Societății pentru fond de teatru român” în 9 (22) Iulie 1900, ținut de președ. Iosif Vulcan.

Domnilor și doamnălor,

În aceste timpuri, poreclite ale materialismului, este pôte cam îndrăzneț să ne prezentăm unde-va cu stégul societății noastre, care stă în serviciul idealismului.

Cine are să sprijinească acum o idee, care-i tot cere la jertfe, și 'a schimbul lor nu-i ofere foloșele reale? Cine să între în rândurile noastre, dându-și obolul pentru înființarea unui teatru național, care în judecata multora este o utopiă?

„Timpul idealismului — ȳice-se — s'a dus. Astăđi sentimentul acesta nu mai are nici o trecere. S'a stins. De acum avem să fim mai reali. Să ne deschidem ochii în patru și să căutăm a ne asigura traiul vieții. Nu ne dă mâna să facem lux. Cei ce stăruie să fondeze la noi un teatru românesc, sunt nisce idealisti, cari nu-și dau sēma de puterile noastre, cari nu cunosc trebuințele ce simțim, nici greul vieții ce ducem. Nu de teatru ne arde acum pe noi”.

Cam aceste sunt cuvintele, pe cari le auzim din mai multe părți, încă de când s'a înființat societatea noastră. Vorbe descurajătoare, însă numai vorbe. De aceea obșteea românească n'a ținut cont de ele, noi am dat mereu înainte și în cele din urmă am atins avēntul de care ne bucurăm astăđi.

Ceea-ce ne dă satisfacția cea mai strălucită și tot-odată rēsplata cea mai prețioasă; ceea ce ne inspiră increderea cea mai sigură în succesul biruinței noastre, este: că iubirea de teatru a pētruns și în popor, țeranii noștri au început să dea reprezentățiunii teatrale și uroă mai de multe ori scena chiar decât clasa inteligentă. Acesta arată, că întemeierea societății noastre a fost bine venită, că ea tinde a intrupa o dorință obștească și că răspunde astfel la o trebuință adēnc simțită.

Cu acesta convingere ne prezentăm și la d-văstră, fiind siguri de buna primire. Siguranța noastră se întemeiază pe credința, că n'au dreptate cei ce ȳic, că nu mai este idealism. Am venit convinși a găsi în acest creier al Munților Apuseni, cari ne-au născut pe cel mai idealist martir, Românii de inimă, un neam de omeni însuflețiți de un ideal măreț, fără care nu pot să trăească; un ideal, care le dă putere, suflet, viață. Am venit îmbărbătați de credința, că stégul nostru, pe care strălucesc cuvintele „Cultură națională” va fi impresurat cu căldură de toți cei ce ne sunt frați și surori.

*

N'a murit, nu s'a stins idealismul. El a fost și are să rămână de-apururea partea cea mai frumoasă a sufletului omenesc, timbrul distinctiv al nobleței sale, sentimentul cel mai sublim, care înalță pe om sus la Dumnezeu.

N'a murit idealismul. Trăește în toate inimile senine, inspiră tuturor celor curați cugetări nobile și îndemnă pe toți cei buni la fapte frumoșe.

N'a murit idealismul, căci este nemuritor ca înseși Dumnezeu pe care o reprezintă pe pământ.

Idealismul este sentimentul, pe care Atotputernicul l'a dăruit omenimii, spre a o înalța mai pe sus de toate vietățile, spre a-i indica o menire mai înaltă, spre a proba, că omul este corōna creațiunii sale.

Idealismul ne arată, că viața e frumoasă, ne încântă s'o iubim și ne învață cum avem să ne purtăm spre a fi buni, morali, cinstiți.

Idealismul ni-i amicul cel mai apropiat de inimă, conducătorul, care ne deschide orizonturi mărețe, farul care ne luminează calea bunei cuviințe, scutul care ne apără de toate relele, evangelia care ne face iubitori de omeni, mângăierea sub sarcinile sērăciei, liniștea că ne-am făcut datorie și mulțumirea, care ne ridică sufletul în ceasul morții.

Idealismul este izvorul neseecat a tot ce e mai frumos, mai măreț și mai sfânt. Toate ideile mari, generoșe, umanitare au

răsărit din idealism. Nimic, ce înalță inima și sufletul, nu se pôte închipui fără idealism.

Idealismul dă vieții omenesci o direcție mai înaltă, umanitară, care îi spune, că omul nu este creat numai pentru sine însuși, că are datorii și față de omenime, că are să aducă jertfe pentru binele de obște.

Idealismul ne impune să ne ridicăm de-asupra omenilor comuni, să emulăm cu cei buni și să facem totul pentru a merita numirea de omeni vrednici.

Idealismul inspiră speranță în vremuri restrise, dă tăria încrederii șovăitoare, vine în ajutorul sērăcilor și șterge lacrimile suferinșilor, îmbărbătează dorința licărindă, înarmază brațele luptătorilor, călăuzesce pe toți omenii mari, scrie cele strălucite pagini în istoria și este stēua conducătoare a tuturor neamurilor.

(Va urma.)

Din România.

Proclamarea fusiunii grupărilor conservatoare.

Precum am anunțat, Sâmbătă s'a proclamat solemn în București fusiunea celor două grupări conservatoare. Spre scopul acesta au sosit din provinciă în capitală numeroșe delegațiuni, mai ales din Moldova, de toate nuanțele conservatoare.

La orele 2 p. m. s'au întrunit ambele cluburi în localurile lor pentru a aproba fusiunea. La clubul constituțional apărură d-nii Carp, Maiorescu și Arion și după-ce s'au constatat și aprobat toate cele premerse, junimiștii au trecut la clubul conservator. Cele șese saloane mari ale acestui club erau înțesate de membri din ambele grupări și între toți domnea mare veselie.

Pe la 2 ore și un sfert sosiră frunțașii junimiști. D-l Carp fū primit cu aplauze șgomotoșe. Asemenea au fost călduros salutați cu aplauze d-nii Maiorescu, Marghioloman, N. Filipescu, T. Rosetti etc. D-l G. Gr. Cantacuzino fū salutat cu tunete de aplauze și strigăte de „urra”. D-l Tache Ionescu, care a sosit ceva mai târziu, fū primit cu viue și îndelungate aplauze.

Cel dintăiu a luat cuvēntul șeful partidului, d-l G. Gr. Cantacuzino, care a ȳis, că adunarea de față sērbătorește evenimentul însemnat al unirei frătesci a tuturor conservatorilor din țēră (aplaude prelungite.) Acesta a fost dorința neuitatului Lascar Catargiu. Ea s'a îndeplinit. Gravitatea împrejurărilor prin cari trece țēră a grăbit înfrățirea mult dorită. Prin fusiune se aduce tăria și unitatea de idei în partid. Să lucrăm dēr cu toții unui întotdeauna fără pasiune și desinteresăți, așa vom înlătura toate piedecile din calea noastră. Sē scriem pe stégul conservator devisa nemuritorului Barbu Catargiu: *Nimic pentru noi, totul pentru țēră!*

D-l P. P. Carp ȳise: Ați auzit programul. Sunt mândru, că am fost însărcinat cu îndeplinirea lui. N'așteptați mai mult dela mine. Sē ne rugăm cu toții lui Dumnezeu pentru realizarea acestui program.

D-l Tache Ionescu ȳice: Sērbătorim ađi două evenimente însemnate: unirea conservatorilor și venirea la putere a lui Carp. Sunt fericit, că s'au îndeplinit, căci le-am dorit mult pe amēdouă. Eu, personal, am lucrat mult pentru îndeplinirea lor.

„Dēcă timp de 15 luni am ținut noi guvernul, cred, că l'am condus cu cinste și cu demnitate pentru țēră. Acum când a venit d-l Carp în fruntea guvernului, eu voi fi cel dintăiu, care sē-l susțin. Urez noului guvern să întēpina acoeași dragoste și sprijin dela corpurile legiuitoare, pe care a avut-o guvernul trecut. De 15 ani, de când sunt în parlament, n'am vēđut o cameră mai stăruitoare și care să dea sprijin mai mare guvernului ca camera actuală. Când pe un om ca Petrache Carp îl chemăm să ne conducă, trebuie sē-i dăm sufletele noastre întregi, căci numai așa și d-sa va isbuti să ajungă la țelul dorit și la gloria partidului conservator.”

Discursurile au fost primite cu aplauze șgomotoșe. Întrunirea se încheie prin d-l

Cantacuzino, mulțumind d-sa tuturor pentru graba, ce au pus-o să răspundă la apelul său.

*

Ētă manifestul d-lui G. Gr. Cantacuzino adresat conservatorilor din țēră pentru a le vesti fusiunea celor două ramuri ale partidului:

Cătră membrii partidului conservator din totă țēră.

În împrejurările cele mai grele și în timpurile cele mai anevoioșe, partidul conservator n'a stat la îndoială de a primi puterea cu toate amărăciunile și răspunderile ei.

Fidel tradițiunilor sale; acest partid a luat asupra sa, în ziua de 11 Aprilie 1899, răspunderea situației critice cu care a avut a lupta din prima ȳi.

Față cu o stare financiară aprōpe disperată, cu un budget rēu alcătuit și desechilibrat și cu un an agricol ne mai pomenit de dezastros, partidul conservator a știut să facă față cu barbația tuturor dificultăților și de a scōte țēră, în mare parte, din nomolul în care o afundase greșelele din trecut.

Opera începută nu este însă pe deplin desvērșită și datorită ne impune a complecta însănoșoșirea financiară, începută cu atăta succes, și a îmbunătăți starea finanțelor noastre, cari apasă încă greu pe grumazii țerei.

Partidul conservator nu se pôte da în lături dela îndeplinirea acestei sacre datorii.

Pentru dobēndirea acestui însemnat rezultat am cređut, că forțele unite ale întregului partid conservator sunt necesare și că întregirea partidului se impune în împrejurări atât de grele pentru țēră.

N'am uitat dorința exprimată de mine, în numele partidului conservator, în ziua de 15 Maiu 1899, la banchetul dela Iași, cu ocaziunea rostirii programului conservator, când pronunțam următoarele cuvinte:

„După apelul, pe care l'am făcut alegătorilor, mă adresez acum la conservatori: la toți acei, cari se ȳic, la toți acei, cari se simt conservatori. În interesul ideilor conservatoare îi rog să se stringă împrejurul stégului, să între în organizarea partidului, să ne dea sprijinul lor în opera de întărire de dezvoltare și de propășire a partidului conservator.”

Adăogam mai la vale:

„Conservatorii, cari stau încă la îndoială, ar lua asupra lor o mare răspundere în fața istoriei. Sē nu uite vorba cronicarului: „na sunt vremile sub cărma omului, ci bietul om sub vremei”.

Consecințe cu dorința exprimată în programul dela Iași și conformându-mē întru acesta vederilor neuitatului și nemuritorului Lascăr Catargiu, am căutat a face întregirea partidului conservator spre binele și înalțarea lui, prin unirea forțelor sale vii, într'un singur și puternic mănunchiu.

Făcēnd fusiunea completă a tuturor grupărilor conservatoare și dobēndind recunoșcerea alesului d-vōstre, am cređut, că corespund dorinșelor tuturor conservatorilor din țēră și că astfel se va aduce pacea și armonia în sinul partidului, adăugēnd la puterile noastre forțele acelora, cari atătea ori muncind împreună cu noi, au contribuit la mărirea bunului nostru renume.

Am cređut, că țēră așteptă dela continuatorul marelui român Lascăr Catargiu, că, ridicându-se de asupra patimelor trecătoare ale ȳilei, să fie mai presus de toate însuflețit de dorul binelui obțesce, de dragostea de țēră și de credința în înalta ei menire.

Procedēnd astfel, cred că-mi îndeplinesc o datorie sfântă de șef al partidului conservator și că contopind, sub drapelul ce mi s'a încredințat, în acoeași aspirațiune nărățită toate forțele vii și generoșe ale partidului conservator, îi asigur, pe lângă strălucirea lui crescēndă, și unitatea care-l va întări.

Convins, că veți sei prețui acēstă hotărēire, vē rog a o primi ca îndeplinirea unei datorii de onōre pentru partid și devotament neclintit pentru Patriă și Tron.

G. Gr. Cantacuzino.

Rēboiū în China.

Alaltăeri s'a răspândit în Europa întregă șcirea, că, afară de ambasadorul german Ketteler, toți reprezentanții puterilor în Peking trāesc și se află bine și că autoritățile chineze caută mijloce de a-i libera și apēra. La Washington a sosit o telegramă cifrată dela ambasadorul american Conger

din Peking în care se spune, că *Miercură trecută colonia străină era neatinsă.*

Șcirea a fost primită cu neîncredere atât la Londra, cât și la Berlin și Paris, mai ales, că telegrama lui Conger nu e datată, se crede prin urmare, că e o simplă falsificația a guvernului chinez.

Dēr despre șorțea străinilor din Peking au sosit în urmă și alte șciri. Ambasadorul chinez din Paris a primit alaltăeri d. a. o telegramă din Peking, după care toți diplomații străini sunt întregi și sănătoși. Telegrama a fost înmănată numai decēt ministrului francez de esterne, care a și dat-o publicității.

Din Bruzella se telegrafēază, că regele Leopold primind în audiență pe ambasadorul chinez, acesta l'a asigurat, pe baza unei telegrame oficiale din Peking, că afară de ambasadorul german Ketteler, uois în Iunie, toți ceilalți reprezentanți ai puterilor trāesc și se află bine.

Cu toate acestea, cum am ȳis, atât la Londra, cât și la Berlin nu se dă cređēmēnt acestei șciri. La Londra se crede, că telegrama lui Conger este una din acele telegrame, pe cari el a voit să le trimită guvernului său înainte de măcelărirea ambasadorilor, dēr pe care Chinezii au sequestrat-o și acum o foloșesc pentru mistificarea guvernului american. Neîncrederea nu e mai puțin mare la Berlin. Acolo tot lucrul se reduce la atăta, că în 11 Iulie căți-va ambasadori trāiau încă, dēr că de atunci și aceștia au fost uciși.

*

Nu mai puțin mare senzația a produs o altă telegramă din China. Ambasadorul chinez din Paris a înmănat ministrului de esterne Delcassé o pretinsă telegramă a împēratului Chinei, cu rugarea s'o comunice președintelui Loubet. În telegramă se cere intervenirea Franței în China. Ministrul Delcassé a dat ambasadorului chinez un răspuns și spiritual și diplomatic, care a făcut pretutindent în Europa cea mai bună impresiă. A ȳis anume, că răspunsul președintelui Loubet va fi trimis la ambasada franceză din Peking, de unde guvernul chinez pōte sē-l ia. Guvernul francez vrē însă să aibă deplină siguranță cu privire la aceea, decēt ambasadorul francez Pichon mai trāește ori nu?

ȳiarele franceze vēđ în acēstă pretinsă cerere de intervenție o manevră a guvernului chinez, cu scop, de a băga zizaniă între puteri.

*

Intr'aceea se vestesce, că 100,000 de Chinezii sunt în marș asupra orașului Shanghai pentru a proteja pe locuitorii de acolo. În Shanghai sunt o mie de voluntari, 400 de poliști și opt bastimente ale puterilor.

*

La Tien-Cin a intrat un period de liniște și după o telegramă a admiralului Seymour Chinezii au evacuat total orașul și împrejurimile lui.

*

Incāt pentru acțiunea separată a Rusiei, șcirile din urmă confirmă, că în Mandșuria se pregătesc lupte sângerōșe. Chinezii se adună aici din toate părțile, ca să împiedece năvala rusescă. Intre Ruși și Chinezii continuă ȳilnic luptele, cădēnd de ambele părți numeroșe jertfe.

Luptele din Transvaal.

De pe teatrul luptelor din Transvaal sosesec ērași șciri însemnate. Ele dovedesc, că are deplină dreptate corespondentul militar al unei foi englese, care ȳice: „Așa se vede, că stăm încă departe de sfirșitul timpurilor de grele încercări și cu regret trebuie să spun, că din partea unui popor energetic și neînfrânt ca Burii, avem să ne așteptăm încă la multe surprinderi”.

Am vēđut, cum în timpul din urmă Burii au și făcut mari și dureroșe surprinderi Englesilor. Acum în urmă Roberts telegrafēază din Pretoria, că generalul engles Little a dat la Lindley peste nisce comande bure, cari sub conducerea lui Dewet au spart ceroul de impresurare al trupelor lui Hunter și voiau să atace pozițiile ad-

versare. Englezii lăsându-se în luptă cu Buri, s'a desfășurat o bătălie violentă din ambele părți, care a durat întreaga zi. Fidele tacticii lor, Buri s'au retras, căci nu voiau să-și jertfescă omenii.

Mult mai însemnată este însă o altă scoare telegrafică din Londra, care lasă a-se presupune, că mari lupte se dau între Buri și Englezii la *Middleburg*. Mareșalul Roberts a năvălit Sâmbătă cu forțe însemnate contra *Middleburg*-ului și o mare luptă s'a început îndată între cei doi inimi. Telegrama londoneză spune, că președintele *Kruger* se află în mijlocul burgherilor și la *Middleburg* îndemnându-i și îmbărbătându-i se lupte până la fine.

Cine știe, ce surprinderi ne mai rezervă acest război.

Cestiunea economică în Bucovina.

III.

(Urmare).

Pe cât de tiran e Jidanul față de popor, pe atâta se gudură cu o supunere mișelăsoasă înaintea celor puternici; neajungându-și scopul, apucă calea diametral opusă, obrăznicia și amenințarea cea mai temerară. Dacă se opune cum va vre-unul intereselor acestor comercianți s'au denunță vr'o crimă, se aliază toți, neallegând mijloacele de apărare, fiind capabili de toate.

E dără evident, că pentru vagabundii interesele statului sunt nule, trebuie să te pună deodată în uimire ocoțirea lor tocmai din partea amplexurilor administrative. Primarul și secretarul comunal sunt adese obligați a forma o legătură strinsă cu Jidanul pentru stăvirea poporului. E curios de tot, că tocmai astfel de primari și secretari comunalii sunt căutați de prefecti.

Mai înainte alegeau Jidanii singuri, ca arendași ai moșilor boeresci, pe primari, luând pe cei mai răi. În unele comune Jidanii înșiși erau primari. De-atunci mare progres însă nu s'a făcut căci nici azi nu există comună, în care n'ar determina Jidanii alegerea primarului atât în persoană, cât și prin clienții lor.

În sesiunea penultimă a dietei provinciale deputatul Tudor Flondor a amintit cam ascuns și cu mare frică de cluburile formate de unii intermediari pentru detrușarea prețului mărfii țărănușii, dăr fără a se aprofunda și fără a detalia cestiunea. Aici trebuiau desvelite toate cu curaj și adevărată abnegație. Căci e pe deplin constatată, că în Bucovina producătorul hotărășce prețul mărfii, nu cumpătorul.

Acosta este opera Jidanilor, cari cumpără produsele poporului autohton de batjocură ieftin și le vând în forme schimbate cu prețuri exagerate. Dacă un Tudor Flondor nu cutăza să numească pe vampirii poporului român, cine poate pretinde acosta sub actualele împrejurări dela un preot, care imediat și-ar atrage o cercetare disciplinară din partea omului așezat pe scaunul metropolitan, sau chiar dela un învățator?

Apucăturile criminale ale Jidanilor reclamă intervenirea autorității justițiare. Dăr procuratura privește în liniște cum pierde țărănul înaintea ochilor ei. Dacă elementul, ce constituie temelia statului nu află scut la organele administrative și judecătorești, atunci aceste sunt superflue, dacă poporul e necesitat să se apere singur contra tuturor calamităților, susținerea scumpă a pușnicilor nu are reson.

Țărănul român, părăsit de toți și lăsat la voia întâmplării trăește de azi pe mâine; incompatibilitatea stării sale economice față de drepturile sale, ce se reflectă perfect în epăsarea și indiferentismul său cu privire la rezultatul muncii sale, e explicabilă. Fiind în timpurile vechi avutul său supus jfului și pradăciunilor barbare, ăr înainte și după 1786 dependent cu totul de arbitragiul străin, sosit epoca oivilizației și a libertății, care înmulți dușmanii, puând lipitorile satului sub egida organelor de stat, cari nu grijesc de salvarea fructului muncii țărănesci. Țărănul e bucuros, că are în apropierea sa pe jidan, unicul izvor de ban. Amenințarea cu refuzul creditului pe viitor ajunge, ca țărănul nevoiaș și jupuit, care nu mai are încredere în legi și dreptate, să neghe chiar prin jurământ dobândă plătită.

Hic Rhodus, hic salta Herr Baron Mustatza! Aici folosese-ți rafineria. Nu te onorează de loc lauda din „*Bukowinaer Post*“ Nr. 86 la adresa partidului autonomist boeresc, care are meritul de a fi votat pentru Jidanii la 1865 dreptul de a avea proprietăți de pământ în Bucovina—cu câți-va ani mai curând, decât în mai multe părți din Austria — drept probă de toleranță religioasă și simțământ uman.

Câtă decadentă denotă numai, că tocmai conducătorii ai Românilor au interzis și interdic și azi „*Deșteptării*“ desveluirea miseriei țărănesci, cauzată de Jidanii. De-trag chiar uneia foi populare tot sprințul. Și voi, netrebnicilor, voiți să cărmuiți și mai departe un popor, pe care îl lăsați să se nenorocescă?

Potrivit multiplelor afaceri, Jidanii poartă cele mai multe procese, făcând din acosta ărăși un ram de câștig. Unde nu ajung dovețile trase de pâr, se ia refugiul la mită și la jurământul fals. Jidanul are și azi tradiționala credință, că în ori-ce daravă, fiă cât de injustă, trebuie să reușească înaintea judecătorei, încât țărănul se înfrică cumplit, vădând pe Jidan, cum procede violent, călcând legea și disolvând ordinea fără să fiă pedepsit. Cu ajutorul ocumperei isbutesc odese-ori, ca toate dispozițiunile privitoare la camătă să zace în cartonele cancelariilor.

Este dără cunoscut, că mai înainte se efectua corumperea organelor administrative în un grad, încât rar căpăta țărănul drept față de un Jidan. Azi se plâng periculații ipocriți din unele districte, că de când au intrat la judecătoria Români mai tineri, Jidanii nu câștigă procese. În primele timpuri și omenii justiției erau complicitii proprietarilor și arendașilor. Deja Enzenberg recomandă pentru justiția numai astfel de persoane, cari ar pute rezista promisiunilor jidovime, care oferi chiar curței imperiale în 1783. 5000 de galbeni pentru licențe de exploatare.

Cu toate aceste însă țărănul bucovinean și azi crede, că justiția nu e pentru el, ci numai pentru cei mari și tari.

Seneca.

SCRIRILE ȚILEI.

— 10 (23) Iulie.

Jubileul Metropolitului Moldovei.

Două zile au durat la Iași splendido serbări ale jubileului de 25 de ani dela urcarea pe tronul metropolitan a I. P. S. Sale Mitropolitului Moldovei și Sucevei *Iosif Namiescu*. În ziua primă, după ce se adunară la palatul metropolitan înalții prelați, clerul ieșan și delegații clerului de prin județe, Metropolitul intră în catedrală, asistând la serviciul religios al vecerniei, săvârșit de episcopul de Huși Silvestru și de alți doi episcopi și mai mulți membri ai clerului înalt. A doua zi dimineața o mare mulțime se adună în catedrala Metropoliei, ăr la orele 7½ sosit și Metropolitul jubilent însoțit de cinci episcopi și numeroși arhiepiscopii. Serviciul fu oficiat de P. S. Sa episcopul Hușului. În timpul săvârșirii S-tei liturgii, jubilentul a conferit ranguri la la diferiți prelați. Guvernul era reprezentat prin d-l prefect al județului Greceanu, Dr. Gh. Chiricescu reprezentant al ministeriului cultelor și numeroși deputații de ale diferitelor instituții. Erau reprezentate și consulatele: frances, german, austro-ungar, rusesc, turc etc. La eșirea din catedrală, jubilentul fu întâmpinat de muzica militară și urmat de tot clerul mers în sala de audiențe, unde un număr public aduse urări entusiaste înalțului jubilent. Reprezentantul guvernului, d-l Greceanu, vorbi cel dintâi, apoi d-nii Dr. Chiricescu, P. Poni etc. La fine Metropolitul adănc mișcat mulțimi cu lacrimi în ochi tuturor, dându-le binecuvântarea. Urmă un splendid banchet și la 5 ore concertul metropolitan.

Sfințirea bisericii din Petroșeni s'a săvârșit ieri, Duminecă, prin I. P. S. Sa Metropolitul Ioan Mețianu, care a plecat la Petroșeni Sâmbătă însoțit de d-l secretar al consistoriului metropolitan Dr. L. Simonescu și al consistoriului archidiecezan Dr. Elie Cristea; apoi de protopresbiterul Sibiului Ioan Papiu și diaconul G. Pușcaș.

Fundațiune. „*Unirea*“ din Blășiș spune, că de curând decedatul *Petru cavalier Ioanette* a depus deja în 1884 la capitlul gr. cat. din Blășiș un capital fundațional de 5000 fl., a cărui destinație se va ști numai după desfacerea testamentului. Răposatul binefăcător a mai făcut o fundațiune și pentru școala gr. cat. din Câmpeni.

Visitațiune canonică. Din încredințarea I. P. S. Sale metropolitului Dr. V. *Mihalvi* din Blășiș, d-l canonic Dr. V. *Hossu* a făcut o visitațiune canonică în districtul

protopopesc al Giurgeului. În cursul acestei visitațiuni, a fost însoțit și de d-l Aurel C. Domsa, redactorul „*Unirea*“. A început visitațiunea în St.-Miclăuș, apoi s'a dus la Tulgheș, de aci la Bilbor, Corbu, Telec, Valea-Jidanului, Bicaz, Dămuc, Varviz, Șermaș, Vașlab, Ciuc-Sântdomocoș, Ciuc-Sepviz și Ghimeș. Primirea, ce s'a făcut delegatului a fost pretutindenea călduroasă, cu deosebire credincioșii din Telec s'au distins, arangiând și un banderiu din vre-o 50 călăreți.

Ordonanțe ale ministrului de comerț Hegedüs. Țilele aceste ministrul de comerț reg. ung. Hegedüs a adresat camerei de comerț și de industrie din Brașov o ordonanță, în care își espune impresiunile și părerile asupra industriei din Brașov și indică direcțiunea, ce este a-se lua în viitor cu concursul camerei amintite în favorul acestei industrie. În numărul de mâne vom publica întreg textul acestei ordonanțe. — Tot-odată ministrul de comerț a adresat o ordonanță camerei de comerț și de industrie din Tergul Mureșului, apoi către inspectorii industriali de district și către fișpanii comitatelor secuiesci, în care se ocupă cu deamăruntul de promovarea industriei în Săcuime, care ordonanță a fost primită cu însuflețire de toți Săcuii.

Chirotoniri. I. P. S. Sa arhiepiscopul și metropolitul Ioan Mețianu a promovat Miercuri și Vineri intru presbiteri pe diaconii *Petru Both*, pentru parochia Săcătura (tractul Deș) și *Dumitru Anca*, ales capelan în Tecsești (Alba-Iulia) lângă preotul Iacob Petric, ăr pe *George Pușcaș* l'a chirotonit intru diacon.

Archiducele Iosif în Brașov. În 25 Iulie st. n. la orele 2 și 5 m. d. a. va sosi la Brașov Alteța Sa archiducele Iosif pentru a inspecta regimentul de honveđi și va pleca de aici spre Budapesta în 27 Iulie s'era la 10 ore 26 m. Proprietarii de case ai Brașovului sunt rugați din partea primăriei, să-și decoreze casele pe timpul, cât archiducele va petrece în Brașov.

Episcopul Majlath a sosit Sâmbătă s'era la Brașov. Eri a pontificat în biserica rom. cat. cu o asistență foarte numeroasă, ăr după amiază a luat parte la ceremonia punerii petrei fundamentale a noului gimnasiu rom. cat., ce se clădește acum, servind și aici cu asistență mare. Episcopul ceti un act comemorativ scris pe pergament, în care era însemnat anul înființării noului gimnasiu și numele diferitelor căpetenii ale bisericii și șefilor guvernărilor și autorităților locale. Apoi se puse pergamentul într'o sticlă, care se aședă în piatră, cu ceremonialul obișnuit.

Emigrări. După datele statistice mai nouă, în luna trecută s'au dat pașapörte pentru trecerea în străinătate în comitatul Abauj-Torna 564, în al Șarosului 794, în al Zemplinului 637, în al Scepușului 329, în al Ungului 586. Adăugând și pașapörtele date în celelalte comitate ale Ungariei nordice, numărul total al lor într'o singură lună se uoă la 8314.

Spre manevre. Cele două batalioane ale regimentului de infanterie Nr. 50, staționat în Brașov, vor pleca Miercuri la Cöholm pentru deprinderi în regiment. Cu aceste deprinderi se încep apoi manevrele.

Numire. Rasm. Dr. *Victor Szmigelski*, canonic metropolitan, a fost numit director estern la Internatului de fetițe din Blășiș.

Defraudare. La oficiul de dare din Tergu-Mureșului s'a întâmplat țilele aceste o nouă defraudare. Controlorul Vass Arpad, după-ce a defraudat o sumă mai mare, o luă la sănătoșă, fără a i-se fi putut da de urmă până acum. Defraudarea a putut-o face ușor, dice o fôia ungurască, deore-ce nu i a stat în cale nici un control. Din banii, ce-i primea dela contribuabili, o parte și-o pune în buzunar, ăr în protocoalele de dare scriea sume mai mici, ca cele induse în libelele contribuabililor. Se dice, că Vass „se bucura de iubire și popularitate în societate“. — S'o fi bucurat, d'eu, căci azi pungașii au une-ori mare trecere.

La „*Pomul verde*“ a sosit capela p'dame, care începând de azi va cânta în fiă-care s'era. Intre membrele capelei se afla și o hornistă.

Conflictul vamal al României cu Turcia. — Ministrul Turciei în București a intervenit pe lângă guvernul român spre a reveni asupra măsurilor luate cu privire la importul mărfurilor turcesci în România. Ministrul turcesc în intervenirea sa spune, că Sublima Pörtă este dispusă a schimba tariful vamal pentru exportul în România.

Acosta capitulare a Turciei față de România a provenit, scrie „*C. F.*“, din următoarea împrejurare:

„De când guvernul nostru a ridicat taxele asupra importului mărfurilor de proveniență turcă, acosta țără n'a mai exportat în țără la noi nici un product din cauza enormelor taxe vamale. Țără noastră a început să se aprovizioneze cu produse din alte țări.

Faptul acesta a silit pe comercianții turci să facă interveniri serioase pe lângă Sublima Pörtă și au obținut dela acosta făgăduială, că în curând va face, ca lucrurile să rămână ast-fel precum au fost și altă dată, adică să reducă tariful vamal și în schimb să reducă și guvernul român taxele vamale de import.

Acosta a fost un punct mai secundar, ceea ce a făcut însă pe Pörtă să cedeze României a fost faptul, că morarii din Odesa și celelalte țări, profitând de faptul, că România nu mai trimite așa mare cantitate de făină pe piața Constantinopolului, au ridicat prețul acestui product și Turcia vădându-se, că pierde din toate părțile cu măsura tarifului vamal, a făcut aceea intervenire către guvernul român prin d. *Kiazim Bey*, ministrul plenipotențiar în București.

Acosta nouă convenție vamală va fi discutată de ministrul de finanțe și se șperăm, că o va duce la un bun rezultat.“

ULTIME SORBI.

Aburd, 23 Iulie n. (Telegr. part. a „*Gaz. Trans.*“) Primirea ce se făcăt oșteților a fost în total cea mai călduroasă. S'era de cunoscințe a decurs foarte animat. Dr. *Valeriu Branicea* a ținut o disertațiune în ședința primă de eri. Banchetul succes. S'era concertul viu aplaudat. S'a decis ca adunarea viitoare a societății pentru fond de teatru român să se țină în Șimleul Silvaniei. Ședința a doua decurge încă. S'au înscris numeroși membri noi. Cu totul a fost încasată de pe înscrieri suma de 4297 corone.

EDIVERGENCE.

De ce se revoltă Chinesul. Etă ce ne spune despre acosta un Frances: Azi toți condamnă cruciștea poporului asiatic, fără să cugetăm, că lupta acosta e o urmare a tirăniei exerciată de ani îndelungați asupra acestui popor, la aparință indulgent. Azi sunt și ei exasperați. Miaduc aminte, că nu de mult înm istoria un inginer revenit din China, c'un suris ce vră să dice, că el a fost îndreptățit a procede astfel, următoarea episodă: De câte-ori se întorcea inginerul obosit de lucrările dela construirea unei linii ferate, și întâlnea un *porte-chaise* (soaun închis și acoperit în care e postat cineva dus de doi omeni) în care era un mandarin, el se apropia și ordona funcționarului chinez, să-i facă lui loc. — Dăr eu sunt mandarin, și acosta *porte-chaise* e a mea! — E posibil. Dăr în țără mea, sunt mandarin cu o clasă mai superioară ca a ta. Iute, fă-mi loc! — Și mandarinul stoic și respectuos, ceda locul său... Nu-l va ceda tot-déuna. Nu e iertat nici să omori mandarinul, nici să-i repeți tot-déuna, că el e făcut pentru a umbla pe jos. Iritat la urma urmelor, el se revoltă și rancuna și șiretlicul său se răsună asupra nefericiților nevinovați.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil: Gregoriu Maier.

Literatură.

O carte valoroasă, scrisă de d-l Ioan Popea, profesor la școlile române din Brașov. Cartea este intitulată: „Caractere morale, exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne“.

Publicare de concurs.

Pentru primirea elevilor în INTERNATUL „Pavelian“ de fetețe din Beiuș se publică concurs.

Condițiunile de primire sunt:

Pentru o elevă au a se plăti pe un an școlastic pentru proviziune și uniformă 150 fl. solvibili în 2 sêu în 4 rate anticipative. Taxa de înscriere 2 fl. — Didactru pentru elevele de școlă civilă 6 fl., pentru școlă elementară 2 fl. 95 cr.

Insinuările pentru stipendiste se adreseze până la 1 August st. n. la Prea Veneratul ordinariat gr. cat. diecesan de Oradea-mare, ér' pentru solvente, până la 15 August st. n. la Direcțiunea internatului în Beiuș.

La cererile pentru primirea acelor eleve, care nu au fost încă în internat, sunt a se alătura: extras de botez, testimoniu de pe clasa absolvată, atestat medical, atestat de vaccinare și revaccinare; acele eleve, care au fost deja în internat, au să alătore numai testimoniu școlastic, nefiind dispensate nici ele, dela înaintarea cererilor de primire.

Cu informațiuni mai detaliate la cerere, servește Direcțiunea internatului,

Direcțiunea internatului de fetețe.

300 — 1900. ügyezáw.

Arverési hirdetmény.

Az „Albina“ takaré. és hitelintézet brassói fióktelepének megkeresése folytán, ezennel közhírré teszem, hogy az ezen pénztintézetnél Nagy Géza brassói lakos által

elzalogosított 316 darab sörhordoska az „Albina“ pénztintézetnek a vasuti indóház mellett levő raktárában folyó 1900 évi július hó 28-án d. e. 9 órakor tartandó nyilvános árverésen együttesen vagy részletenkint is azonnali készpénz fizetés mellett fognak a legtöbbet ígérőnek eladatni.

Brassó, 1900 július hó 19.

Reinisch Frigyes,

mint Nemes Péter brassói kir. közjegyzőnek a kolozsvári kir. közjegyzői kamarara 1898. évi jul. 14-én 299/1898 szám alatt kelt rendelvényével kirendelt állandó helyettese.

Cursul la bursa din Viena.

Din 21 Iulie 1900.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Renta ung. de aur 4%, Renta de coróne ung. 4%, Impr. cáil. fer. ung. in aur 4 1/2%, etc.

Cursul pieței Brașov.

Din 22 Iulie 1900.

Table with 2 columns: Item and Price. Includes Banenota rom. Cump. 19.14 Vënd. 19.20, Argint român. Cump. 18.90 Vënd. 19.—, etc.

Cursul losurilor private

din 18 Iulie 1900.

Table with 3 columns: Item, Cump., and Vinde. Includes Basilica 12.40 13.—, Credit 385.— 387.—, Clary 40 fl. m. 128.— 130.—, etc.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Maiú 1900.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predeal-Bucuresci, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, etc.), train types, and departure/arrival times.

*) Nota: Órele însemnate în stânga stațiilor, sunt a se veni de sus în jos; cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numeri încaudrați cu linii mai negre înseamnă orele de noapte. — Semnul — arată cu s'gna direcția, înătrău merge trenul.